

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1421/05
08.12.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Jasminke Stanojević, Mirjane Grubić, Branislave Apostolović i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužilaca-protivtuženih AA, BB i VV, čiji je zajednički punomoćnik advokat GG, protiv tuženog-protivtužioca DD, čiji su punomoćnici ĐĐ i EE advokat, radi iseljenja i utvrđenja, rešavajući o reviziji tuženog-protivtužioca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. 7427/04 od 29.09.2004. godine i zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Gt.I broj 3368/04 od 26.01.2005. godine, podignutog protiv iste presude Okružnog suda, kao i protiv presude Drugog opštinskog suda u Beogradu P. broj 4952/01 od 24.03.2004. godine, u sednici održanoj 8.12.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog-protivtužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. 7427/04 od 29.09.2004. godine i zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Gt.I broj 3368/04 od 26.01.2005. godine, podignutog protiv iste presude Okružnog suda i presude Drugog opštinskog suda u Beogradu P. broj 4952/01 od 24.03.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Drugog opštinskog suda u Beogradu P. broj 4952/01 od 24.03.2004. godine, stavom prvim izreke, usvojen je tužbeni zahtev tužilaca i obavezan tuženi da se sa svim licima i stvarima iseli iz stana opisanog u ovom delu izreke i da tužiocima nadoknadi troškove parničnog postupka od 202.800,00 dinara u roku od 15 dana. Drugim stavom izreke odbijen je protivtužbeni zahtev tuženog kojim je tražio da se utvrdi da ima pravo vlasništva na stanu opisanom u ovom delu izreke, što bi tužioci bili dužni da priznaju i trpe. Rešenjem istog suda od 24.03.2004. godine kažnjen je udaljenjem iz sudnice punomoćnik tuženog ĐĐ.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž. broj 7427/04 od 29.09.2004. godine, stavom prvim izreke odbijena je kao neosnovana žalba tuženog-protivtužioca i navedena prvostepena presuda potvrđena, a odbijena je i žalba punomoćnika tuženog ĐĐ izjavljena protiv rešenja istog suda kojim je udaljen iz sudnice.

Protiv pravnosnažne presude donete u drugom stepenu tuženi-protivtužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Republički javni tužilac je protiv obe presude podigao zahtev za zaštitu zakonitosti zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka.

Ispitujući pobijane presude u smislu člana 386. u vezi člana 408. ranije važećeg ZPP, koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 3. i 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", broj 125/04 od 22.11.2004. godine, stupio na snagu 23.02.2005. godine), Vrhovni sud je našao da oba vanredna pravna leka nisu osnovana.

U postupku nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 10. ZPP, na koju se ukazuje u reviziji, s obzirom da je prvostepeni sud odluku o tužbenom i o protivtužbenom zahtevu doneo na osnovu sprovedene glavne rasprave, zaključujući je u odsustvu uredno pozvanog tuženog i njegovih punomoćnika, shodno ovlašćenju iz člana 295. ZPP.

U zahtevu za zaštitu zakonitosti ukazuje se na bitnu povredu iz člana 354. stav 1. u vezi člana 75. ZPP, jer je prvostepenu presudu doneo sudija o čijem izuzeću nije pravovaljano odlučeno, primenom čl. 74. i 75. ZPP. Naime, predsednik suda je rešenjem Su. broj 58/04 od 24.03.2004. godine predlog za izuzeće postupajućeg sudije odbacio, prenebregavajući činjenicu da je podneskom predatim na ročištu 24.03.2004. godine tuženi tražio i izuzeće predsednika suda, zbog čega predsednik, primenom odredbe člana 75. ZPP, nije smeo da odlučuje o izuzeću postupajućeg sudije, sve dok o njegovom izuzeću ne odluči predsednik neposredno višeg suda. Drugostepena presuda je po navodima iz zahteva za zaštitu zakonitosti doneta uz bitnu povredu člana 354. stav 1. u vezi člana 365. stav 1. i 2. ZPP, jer nije ocenio žalbene navode tuženog u kojem je navedeno da o njegovom zahtevu za izuzeće predsednika prvostepenog suda nije odlučeno.

Ocenjujući ove navode zahteva za zaštitu zakonitosti, Vrhovni sud nalazi da povrede postupka na koje se u zahtevu ukazuje nisu bitno uticale na zakonitost pobijanih presuda, odnosno da ne predstavljaju apsolutne povrede postupka zbog kojih bi se pobijane presude morale ukinuti.

Pre svega, drugostepeni sud je ocenio sve navode žalbe koje je smatrao bitnim za ocenu zakonitosti pobijane presude, pa je u svojim razlozima detaljno ocenio zakonitost postupka odlučivanja o više ponovljenih zahteva

tuženog protivtužioca za izuzeće postojećeg sudije. Naime, tuženi protivtužilac je tri puta podnio zahtev za izuzeće postupajućeg sudije u ovom predmetu i to skoro iz identičnih razloga, te je takav zahtev odbijan i to rešenjima od 6.05.2003. i 25.02.2004. godine, da bi takav zahtev rešenjem od 24.03.2004. godine bio odbačen. Osim ovih zahteva za izuzeće, punomoćnik tuženog je na ročištu od 13.02.2004. godine zatražio izuzeće Drugog opštinskog suda u Beogradu iz razloga koji upućuju na odredbe člana 71. tačka 6. ZPP, pa je takav zahtev, nakon date pisane izjave predsednika Drugog opštinskog suda u Beogradu, da nije preduzeo nikakve službene radnje koje mogu izazvati sumnju u njegovu nepristrasnost i objektivnost, rešenjem Okružnog suda u Beogradu Su. 45/04 od 23.02.2004. godine odbačen. Odmah na sledećem ročištu od 24.03.2004. godine, punomoćnik tuženog ponovo traži izuzeće predsednika veća i predaje podnesak, kojim u suštini osporava zakonitost rešenja Okružnog suda u Beogradu kojim je odbačen njegov zahtev za izuzeće Drugog opštinskog suda u Beogradu, navodeći da je tim zahtevom u stvari tražio izuzeće predsednika tog suda, što čini i ovim podneskom.

Tačni su navodi zahteva za zaštitu zakonitosti da o zahtevu za izuzeće predsednika suda, odluku o izuzeću donosi predsednik neposredno višeg suda (član 74. stav 2. ZPP). Međutim, u situaciji kada stranka protivno članu 9. istog zakona zloupotrebljava prava koja su mu priznata ovim zakonom, jer u više navrata, sukcesivno i to onda kada je rasprava privedena kraju, podnosi zahtev za izuzeće bilo sudije koja postupak vodi, bilo predsednika suda ili celog suda, imajući pritom u vidu da je o svim tim zahtevima već u postupku odlučivano, odbijanjem ili odbacivanjem takvih zahteva, nepostupanje suda po odredbi na koju je ukazano u zahtevu za zaštitu zakonitosti, nije bilo od uticaja na donošenje zakonite i pravilne presude. Ovo posebno iz razloga što u donošenju pobijane presude nije učestvovao sudija koji se morao izuzeti iz razloga predviđenih u članu 71. tačka 1. do 5, kako je to pravilno ocenio i drugostepeni sud povodom žalbe tuženog.

Razlozi revizije kojima se ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava nisu osnovani.

Naime, u postupku pred prvostepenim sudom je utvrđeno da je ŽŽ umrla __. godine u svom stanu ZZ, da se u ovaj stan uselio tuženi-protivtužilac do pojave zakonskih naslednika, da su tužioci-protivtuženi na osnovu rešenja o nasleđivanju Drugog opštinskog suda u Beogradu O. broj 524/98 od 22.10.1998. godine postali suvlasnici na navedenom stanu, da je tuženi-protivtužilac pravnosnažnom presudom istog suda K. broj 653/04 od 4.12.2002. godine oglašen krivim za krivično delo falsifikovanje isprava iz člana 233. stav 1. KZ RS obzirom da je isti pred organom uprave Opštine Savski venac upotrebio kao prave, lažne isprave i to ugovor o kupoprodaji nepokretnosti zaključen 13.07.1996. godine i priznanicu sačinjenu 11.07.1993. godine, na kojima je potpis pok. ŽŽ falsifikovan, kao i da se tuženi-protivtužilac nije iselio iz ovog stana ni nakon donošenja zaključka o dozvoli izvršenja iseljenjem u upravnom postupku, te da stan i dalje koristi bez pravnog osnova.

Imajući u vidu utvrđeno činjenično stanje, koje se revizijom ne može osporavati, prvostepeni sud je pravilno primenio materijalno pravo, odlučujući kao u izreci svoje presude, dajući za to razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Navodi revizije kojima se ukazuje da je veće Drugog opštinskog suda u Beogradu donelo rešenje da nema mesta optužbi protiv ovde tuženog zbog krivičnog dela zloupotrebe službenog položaja iz člana 242. KZ RS, a po optužnici oštećenih ovde tužilaca, te da se krivični postupak obustavlja, nisu od uticaja na odluku u ovoj parnici. Ono što je bitno, a što je u postupku pred prvostepenim sudom utvrđeno je da su tužioci vlasnici predmetnog stana, a da tuženi taj stan drži bez ikakvog pravnog osnova, s obzirom da pravo svojine na ovom stanu ne može steći na osnovu falsifikovanih priznanica i ugovora o kupoprodaji, pri čemu je irelevantno da li je potpis pok ŽŽ falsifikovao tuženi-protivtužilac ili neko drugi.

Na osnovu člana 393. ZPP, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

dc